

Introductie

Dit boek is een onderzoek naar vragen rond de wederkomst van Christus. De glorieuze wederkomst van de Zoon van God zal alles in de wereld veranderen. De millennia waarin mensen het voor het zeggen leken te hebben zullen voor altijd worden beëindigd, om plaats te maken voor het rechtvaardige Koninkrijk van de Schepper van het heelal. Christus zal vanaf dat moment voor altijd regeren. De macht van de mens en van de boze zullen worden tenietgedaan en alles wat geschonden en gebroken is zal worden hersteld. Uiteindelijk zal dit resulteren in een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Millennia lang hebben vele gelovige Joden en Christenen met groot verlangen naar de Koning en Zijn Rijk uitgekeken. Vooral in tijden van moeite en verdrukking vlamde de onuitblusbare hoop op. Oudtestamentische profeten werden in diepten van oorlog, verwoesting, lijden en diaspora, opgetild boven ruimte en tijd. Verlicht door Gods Geest en vaak te midden van hun ellende voorzagen ze de barensweeën en oordelen die aan de geweldige belofte vooraf zouden gaan en ze beschreven alles op gedetailleerde wijze. Nieuwtestamentische Bijbelschrijvers bouwden voort op wat al was geopenbaard en vulden het beeld aan. Zij keken zo mogelijk met nog grotere verwachting uit naar de wederkomst van de Zoon van de Levende God, de Messias van Israël, Koning der koningen en Heer der Heren.

Niet alleen gelovigen uit Bijbelse tijden, maar ook gelovigen in de 21ste eeuw, mogen het hoofd omhoogheffen en naar het moment van Christus' wederkomst uitzien. "Ons burgerschap is echter in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus," (Filippenzen 3:20).

Maar wat houdt die wederkomst van Christus precies in? Wat hebben we eigenlijk te verwachten? Welke gebeurtenissen zul-

len rond de wederkomst plaatsvinden en in welke volgorde komen ze? Hoe moeten we de profetieën met betrekking tot de wederkomst van Christus verstaan? Is het al met al mogelijk om vanuit de veelheid aan Schriftplaatsen over dit onderwerp, een duidelijk, eenduidig beeld te vormen? Of laat de Bijbel ruimte aan allerlei uiteenlopende scenario's, zodat ons niets anders overblijft dan aan te sluiten bij een van de vele eindtijdisies?

Om antwoorden op al die vragen te vinden, moeten we ons steeds afvragen wat de Here Zelf met Zijn voorzeggingen in de Bijbel voor heeft. Wat wil Hij dat we weten met betrekking tot de wederkomst van Zijn Zoon. Heeft Hij al die profetieën zo gedetailleerd laten optekenen, met de bedoeling om ons in verwarring te laten over hoe de wederkomst van Christus zich zal voltrekken? Is onze God een god die zijn plannen voor ons verborgen houdt? Een god die in raadselen spreekt?

Is het niet andersom! Ligt het niet juist in het karakter van de Hemelse Vader, dat Hij Zijn kinderen nauwkeurig laat weten wat Hij gaat doen? "Voorzeker, de Heere HEERE doet *niets* tenzij Hij Zijn geheimenis heeft geopenbaard aan Zijn dienaren, de profeten." (Amos 3:7). Inderdaad, de Here doet niets dat Hij niet van tevoren heeft geopenbaard. Juist daarom heeft Hij Zijn profeten aangesteld als boodschappers, om hetgeen Hij vast en zeker gaat doen aan Zijn kinderen te laten weten, zodat ze zich daarop kunnen voorbereiden! Onze God laat ons zeker niet in het ongewisse over de toekomst.

Het is eigenlijk precies als met de eerste komst van Christus, toen Hij kwam om te lijden en te sterven. Ook die komst is tot in detail door de profeten voorzegd. Aan de hand van al die bijzonderheden die in de profetische geschriften van het Oude Testament zijn geopenbaard, kon de Messias door het Joodse volk worden herkend. Niet alleen Zijn identiteit, maar ook Zijn bediening is heel precies beschreven, bijvoorbeeld in Jesaja 53 en Psalm 22. Hij zou komen als de Lijdende Knecht, het volmaakte

Offerlam om de zonden van het Joodse volk en de rest van de wereld weg te dragen. Hij zou sterven aan een kruis. Zijn handen en voeten zouden worden doorboord, opdat een grote groep uitverkorenen gered zou worden. De profeten van het Oude Testament zijn daar duidelijk over. Wat God had geopenbaard, was echt niet voor meerdere uitleg vatbaar. Er was dus geen reden tot twijfel, toen het allemaal in vervulling ging. In Lukas 24 verwijt de opgestane Heer de Emmaüsgangers dan ook niet voor niets: "O onverstandigen en tragen van hart! Dat u niet gelooft *al* wat de profeten gesproken hebben!" (vs. 25). Kennelijk was het probleem niet een gebrek aan, of onduidelijke informatie, maar zat het vast op ongeloof, het niet ter harte nemen van *al* de in Gods Woord geopenbaarde informatie in zijn totaliteit.

Deze volgelingen van Jezus hadden precies kunnen weten hoe die eerste komst van hun Messias zou verlopen, hoe Hij moest lijden en sterven en ook hoe Hij glorieus op de derde dag zou opstaan! En dat is dan ook precies wat Christus hen geduldig vanuit de Schrift laat zien. "En Hij begon bij Mozes en al de profeten en legde hun uit wat in al de Schriften over Hem geschreven was." (vs. 27).

Wat hadden die Emmaüsgangers zich een hoop verwarring en onzekerheid kunnen besparen, als ze hadden geloofd, *alles* wat over de eerste komst van Christus in Gods Woord was geopenbaard! Hun zicht daarop was vertroebeld. Waarom? Nu, ook daarover worden we geïnformeerd. "En wij hoopten dat Hij het was *Die Israël zou verlossen*. Maar al met al is het vandaag de derde dag sinds deze dingen gebeurd zijn." (vs. 21). Dit zijn veelzeggende woorden. Deze Emmaüsgangers hadden kennelijk een eigen agenda. Ze hadden zo hun eigen visie op de komst van de Messias. In de optiek van deze Emmaüsgangers had Jezus Zich moeten ontpoppen als Verlosser, als bevrijder van de Romeinse overheersing! Een paar dagen geleden nog maar was